

Sygn. akt XXI U 243/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	SSO Rafał Młyński
-----------------	-------------------

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym sprawy I. I.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

na skutek odwołania I. I.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

z dnia 4 listopada 2019 r. nr (...)

o wysokość emerytury

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od I. I. na rzecz Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. 180 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W., decyzją z 4 listopada 2019 r. nr (...), na podstawie art. 5 ust. 1a oraz art. 12, 15d, 41w w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) oraz art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 roku o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r., poz. 132 ze zm.) ustalił I. I. prawo do emerytury od 1 września 2019 roku oraz ustalił jej wysokość (decyzja).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła I. I. wnosząc o ponowne przeliczenie wysokości emerytury z uwzględnieniem dodatkowo waloryzacji, które miały miejsce w latach 2018 - 2019. W uzasadnieniu wskazała, jej emerytura winna zostać podwyższona zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy, bowiem dotyczy ona wszystkich funkcjonariuszy. (odwołanie)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu organ emerytalny wskazał, że zaskarżona decyzja jest zgodna z prawem. (odpowiedź na odwołanie)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

I. I. (ur. (...)) w dniu 27 września 2019 r. złożyła wniosek o przyznanie prawa do emerytury policyjnej. (dowód: wniosek – a.r.)

Odwołująca od 15 września 1999 r. pełniła służbę jako funkcjonariusz w Służbie Celnej. Służbę tę ubezpieczona pełniła do 28 kwietnia 2017 r. Następnie w okresie od 1 marca 2017 r. do 30 kwietnia 2017 r. pełniła służbę w Służbie C.-Skarbowej.

I. I. w okresie od 31 października 2009 r. do 28 lutego 2017 r. pełniła służbę przy realizacji zadań policyjnych określonych odpowiednio w ustawie z dnia 24 lipca 1999 roku o Służbie Celnej i z 27 sierpnia 2009 roku o Służbie Celnej oraz ustawie z dnia 16 listopada 2016 roku o Krajowej Administracji Skarbowej –łącznie w wymiarze 7 lat, 4 miesiące i 1 dnia. (dowód: zaświadczenie z 11.09.2019 r. a.r.)

Zaskarżoną decyzją organ rentowy ustalił odwołującemu prawo do emerytury policyjnej od dnia 1 września 2019 roku oraz jej wysokość. W decyzji nie uwzględniono waloryzacji jej podstawy w 2018 roku i 2019 roku. (dowód: decyzja - a.r.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów zebranych w aktach sprawy i aktach emerytalnych. W ocenie Sądu dokumenty znajdujące się w aktach sprawy są autentyczne, a ich treść nie budzi wątpliwości, ponadto nie były one także kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie I. I. nie zasługuje na uwzględnienie

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był w istocie bezsporny, natomiast strony różniła jedynie jego ocena prawna. Odwołująca kwestionowała bowiem decyzję z dnia 4 listopada 2019 roku o ustaleniu prawa do emerytury i ustaleniu jej wysokości w zakresie w jakim w decyzji tej nie dokonano podwyższenia podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego wskaźnikami waloryzacji przypadających w roku 2018 i 2019.

Analizując powyższy zarzut odwołującego wskazać należy, że zgodnie z art. 12 ust.1 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...), w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji z 25 marca 2019 roku, emerytura policyjna przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada 15 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie C.-Skarbowej lub w Służbie Więziennej z wyjątkiem funkcjonariusza, który ma ustalone prawo do emerytury określonej w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obliczonej z uwzględnieniem okresów służby i okresów z nią równorzędnych.

Zgodnie z ust. 2 powyższego przepisu, w przypadku funkcjonariuszy Służby Celnej lub funkcjonariuszy (...)Skarbowej dodatkowo wymagane jest ukończenie 55 lat życia i posiadanie stażu służby co najmniej 5 lat przy wykonywaniu zadań określonych odpowiednio w art. 1 ust. 2 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej lub w art. 2 ust. 1 pkt 4-6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (pkt 1) lub służby w Służbie C.-Skarbowej (pkt 2).

Funkcjonariusz Służby Celnej lub funkcjonariusz (...)Skarbowej, który w dniu zwolnienia ze służby, przekształcenia albo wygaśnięcia stosunku służbowego osiągnął staż służby 15 lat, w tym co najmniej 5 lat, o których mowa w ust. 2, ale nie osiągnął wieku 55 lat życia, nabywa prawo do emerytury w dniu osiągnięcia tego wieku, niezależnie od przyczyny zwolnienia ze służby, wygaśnięcia czy przekształcenia stosunku służbowego (ust. 3).

Zgodnie natomiast z art. 5 ust. 1 omawianej ustawy zaopatrzeniowej, podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie należne funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku, z zastrzeżeniem ust. 2-4 i art. 33b.

Kwestię podstawy wymiaru emerytury funkcjonariuszy Służby Celnej lub funkcjonariuszy (...)Skarbowej reguluje natomiast art. 5 ust. 1a ustawy, który w dacie zaskarżonej decyzji przewidywał, że podstawę wymiaru emerytury funkcjonariusza Służby Celnej lub funkcjonariusza (...)Skarbowej stanowi średnie uposażenie należne funkcjonariuszowi przez okres kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez funkcjonariusza. Przepis ten nie zawierał zastrzeżenia (w przeciwieństwie do art. 5 ust. 1) odnoszącego się do art. 5 ust. 2-4, stwierdzając jedynie, że w przypadku obliczania podstawy wymiaru emerytury funkcjonariuszy Służby Celnej lub funkcjonariuszy (...)Skarbowej art. 18f ust. 2-5 ustawy zaopatrzeniowej stosuje się odpowiednio.

Również zasady ustalania wysokości zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Służby Celnej lub funkcjonariuszy (...)Skarbowej uregulowane zostały osobno, tj. w art. 15d ustawy zaopatrzeniowej. Wynika z niego, iż emerytura dla funkcjonariuszy, o których mowa w art. 12 ust. 2-3 ustawy zaopatrzeniowej, którzy zostali mianowani do Służby Celnej po dniu 14 września 1999 r. wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i wzrasta na zasadach określonych w art. 15a tej ustawy.

Przepisu tego nie stosuje się do funkcjonariuszy Służby Celnej lub Służby Celno - skarbowej, jeżeli przed 2 stycznia 1999 r.:

- 1) pełnił służbę w Policji, Urzędzie Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub Służbie Więziennej;
- 2) pełnił zawodową służbę wojskową;
- 3) pełnił służbę lub był zatrudniony w jednostkach, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1-lc lub 3- 4 ustawy zaopatrzeniowej.

Powyższe reguły ustalania świadczeń dotyczą również funkcjonariuszy Służby Celnej, których stosunek pracy został przekształcony w stosunek służbowy na podstawie art. 22b ustawy z 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej lub art. 99 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (art. 15d ust. 3 ustawy zaopatrzeniowej)

W świetle powyższych regulacji stwierdzić należy, że ustawodawca decydując się na wprowadzenie z dniem 1 stycznia 2018 roku w ustawie z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...), regulacji obejmujących również funkcjonariuszy Służby Celnej lub funkcjonariuszy (...)Skarbowej, uczynił to jednak na nieco odmiennych zasadach. W konsekwencji pewne odmienności dotyczą również zasad obliczania wysokości świadczenia tej grupy funkcjonariuszy.

Z regulacji art. 5 ust. 1a , dotyczącego wyliczenia podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego funkcjonariusza Służby Celnej lub funkcjonariusza (...)Skarbowej wynika bowiem, że obliczenie to następuje na nieco innych zasadach niż w odniesieniu do funkcjonariuszy pozostałych służb mundurowych. Porównując art. 5 ust. 1 z art. 5 ust. 1a Sąd doszedł do przekonania, że do ustalania podstawy wymiaru emerytury funkcjonariuszy celnych, celno-skarbowych nie mają zastosowania przepisy wskazane w ust. 2. 3 i 4. Wynika to z brzmienia ust. 1, który jasno wskazuje, że podstawę ustala się z uwzględnieniem właśnie ust. 2. 3 i 4 (art. 5). Natomiast, co do funkcjonariusza Służby Celnej lub funkcjonariusza (...)Skarbowej podstawę wymiaru emerytury ustala się w oparciu o art. 5 ust. 1a. W przepisie tym nie ma odesłania, tak jak w przypadku pozostałych funkcjonariuszy z art. 5 ust. 1, do przepisów zawartych w ust. 2. 3 i 4 (art. 5).

W konsekwencji, w przeciwieństwie do regulacji przewidzianej w art. 5 ust. 1 ustawy, w art. 5 ust. 1a brak odniesienia dotyczącego obowiązku stosowania art. 5 ust. 3 zgodnie z którym, jeżeli w okresie między zwolnieniem ze służby funkcjonariusza a ustaleniem prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej przypadały waloryzacje emerytur i rent inwalidzkich, podstawę wymiaru tych świadczeń podwyższa się wskaźnikami wszystkich kolejnych waloryzacji przypadających w tym okresie.

W tych okolicznościach stwierdzić zatem należy, że w odniesieniu do funkcjonariuszy Służby Celnej i (...)Skarbowej ustawodawca wyłączył możliwość uwzględnienia waloryzacji przypadających w okresie między zwolnieniem funkcjonariusza ze służby ustaleniem prawa do emerytury (bo w art. 5 ust. 1a nie ma odesłania do ust. 3 art. 5 ustawy).

W konsekwencji, zasadnie organ emerytalny w zaskarżonej decyzji wyliczając świadczenie emerytalne odwołującej pominął waloryzacje z 2018 i 2019 roku

Mając powyższe na względzie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego strony pozwanej stanowił art. 98 § 1 k.p.c., mocą którego Sąd zasądził od odwołującego na rzecz organu rentowego (jako strony wygrywającej) zwrot kosztów zastępstwa prawnego. Przy ustalaniu w niniejszej sprawie wynagrodzenia pełnomocnika zastępowanej strony miała zastosowanie regulacja § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804)

W związku z powyższym orzeczono, jak w punkcie drugim sentencji wyroku.

SSO Rafał Młyński